

بهره از تضادهای موجود برای انسجام ملی

مهندس توسلی در گفتگو با آفتاب

۱۳۸۵/۲/۱۲

مهلت ۳۰ روزه ای که آژانس بین المللی انرژی اتمی به ایران داد تا کلیه فعالیت های هسته ای خود را متوقف کند؛ به پایان رسید. ایران در آخرین واکنشی که نسبت به این موضوع داشت اعلام کرد: « نسبت به کلمه تعلیق آلرژى دارد» و طبعاً هیچ گاه فعالیت های خود را که جنبه صلح آمیز دارد متوقف نمی کند. در یک سوی این پرونده آمریکا ایستاده و در دیگر سو اروپاییان، بالاخص سه کشور فرانسه، آلمان، آلمان و انگلیس که بر توقف غنی سازی ایران تاکید دارند. مهلت ۳۰ روزه اکنون به پایان رسیده است. محمد البرادعی قرار است گزارش خود را به شورای امنیت ارائه کند و بر اساس آن این شورا در نشست روز یکشنبه تصمیمات جدید خود را اعلام کند. در این وضعیت، نیروهای داخلی و سیاسی در کشور عقیده بر این دارند که باید به سمت همگرایی پیش برویم تا بتوانیم بحران را اداره کنیم. آیا شعار وحدت ملی در این شرایط عملی خواهد شد؟ حمید رضا ترقی؛ امیر محبیان؛ مهدی کوچک زاده و محمد توسلی به این سؤال آفتاب پاسخ داده اند

باید انسجام ملی بوجود آورد

"احتمال منفی بودن گزارش البرادعی بنا بر تحلیل شرایط موجود زیاد است و این امر طبعاً ممکن است شرایط ویژه ای را برای کشور پدید آورد. البته تا حدودی کشور و مقامات ارشد خود را برای این شرایط آماده ساخته اند، اما حفظ انسجام و همبستگی ملی در این اوضاع از اهمیت خاصی برخوردار است." این بخشی از گفته های امیر محبیان اولین پیشنهاد دهنده طرح " وفاق ملی" به دولت است .

او در گفتگو با آفتاب در مورد مؤلفه های همبستگی، درک مشترک گروهها را مورد تاکید قرار می دهد و می گوید: « مؤلفه های همبستگی ملی را در وضعیت کنونی می توان درون چارچوب درک مشترک گروهها و نخبگان از مفهوم وحدت و امنیت ملی جستجو کرد.»

عضو سردبیری روزنامه رسالت، پتانسیل نیروهای سیاسی موجود را برای بستر سازی مقاومت هوشیارانه در جامعه قابل توجه می داند و معتقد است: « گروههای سیاسی درون نظام عمدتاً حول دفاع از منافع ملی توافق دارند و گروههای اپوزیسیون با گرایش ملی، حرکتی از خود به نمایش نگذارند که توسط مردم در صف جریانهای مخالف ضد ملی و همسو با بیگانگان تلقی شود. بنابراین در شرایط کنونی میتوانم به فهم متقابل گروههای سیاسی از هم و نیز ادراک مشابه از منافع و امنیت ملی اشاره کنم که در کنار درایت و تحمل مدیران ارشد کشور قادر است جامعه را برای مقاومت هوشیارانه آماده سازد.»

محبیان تاکید دارد که باید راهکارهایی برای گسترش همدلی نخبگان درون و بیرون حاکمیت اتخاذ شود تا وظیفه تاریخی و ملی خود را با درایت به انجام برسانند. او گشایش فضای سیاسی داخلی را نیز در این استراتژی معنا بخش می داند .

اجماع وجود دارد

یکی از مهمترین شعارهای مطرح شده در این میان "اتحاد ملی" بود که گویا مصداق تحقق این شعار تنها در راهپیمایی ۲۲ بهمن سال گذشته بروز یافت. حمید رضا ترقی با استناد بر همین راهپیمایی می گوید: «عدم وجود اتحاد ملی با منطق مطابقت ندارد. کسانی که این حرف را می زنند صدای مردم را نشنیده و پیام مردم را نگرفته اند.» این عضو ارشد حزب کهنه کار موافقه منتقدین جریان و روند پرونده هسته ای را مرعوب بیگانگان و کسانی می داند که منافع ملی کشور را نادیده گرفته اند. او به لزوم یک آشتی ملی اعتقاد چندانی ندارد .

نباید باج داد

مهدی کوچک زاده یکی از چهره های مطرح مجلس هفتم اما هرگونه امتیازدهی به منتقدان را نقد می کند و می گوید: آنها برای کسب افتخار دفاع از منافع ملی نباید باج بگیرند .

او می گوید: «اتفاق و اتحاد نظر در میان اقشار مردم وجود دارد و این اظهار نظرات نیروهای سیاسی و نمایندگان احزاب مصداق سخنان آن خانی است که در ته چاه نیز دست از صحبت های قبلی بر نداشته و توصیه من به آنها این است که بیش از این خود را ضایع نکنند و به موج ملت بپیوندند.»

کوچک زاده در پیش بینی گزارش روز جمعه البرادعی می گوید : یا آبرو و حرمت آژانس با گزارش درست او حفظ می شود و یا خدای ناکرده حماقت می کند و آبروی آژانس را مخدوش می کند که در هر حال تاثیری در حرکت ملت ایران نخواهد داشت .

او با تقدیر از عملکرد دولت احمدی نژاد در پرونده هسته ای ایران می گوید: «اگر بنا بر گزارش البرادعی آمریکا بخواهد حرکت ابلهانه ای بکند تمام دنیا منافع او را روی کره زمین تضعیف می کنند ؛ چون دولت احمدی نژاد طرفداران زیادی در جهان برای ایران ساخته است.»

این نماینده اصولگرای مجلس بمب اتمی ایران را افکار عمومی میدانند که در مقابل تعرض ساکت نمی نشینند و معتقد است: «ما نیرویی در کشور داریم که مغزهای الکی سران استکبار آن را نمی فهمند و آن دست خداست که باید به آنها خاطره شکست فجیع شان در طبرس را به همین وسیله یادآور شد.» کوچک زاده از روشنفکران خواست دیگر بابت وفاق ملی از دولت باج نخواهند .

بهره از تضاد

بنا به گفته های محبیبان ، نهضت آزادی ایران را می توان جزو آن دسته از اپوزیسیون داخلی دانست که از پتانسیل خوبی برای ایجاد و حضور در یک ائتلاف ملی برخوردار است. محمد توسلی نیز باور دارد که با یک انسجام و وحدت کلی با تمام نیروهای فعال می توان هزینه برخورد با ایران را به حداکثر رساند .

این عضو ارشد نهضت آزادی می گوید: «ما باید مقاومت داخلی را بالا ببریم این با تنها با شعار "وحدت ملی" تامین نمی شود. باید این وحدت در تمام زمینه ها صورت بگیرد و مهمترین لازمه آن به نظر من شفافیت در موضوع هسته ای ایران است، تا حقانیت این حق برای مردم نیز روشن شود .

در فضایی که رسانه و مطبوعات فیلتر و کنترل می شوند و به بدنه احزاب فشار مضاعف وارد می شود نمی توان از وحدت ملی تا حد مقابله با بیگانه صحبت کرد.»

توسلی نیز مانند سایرین گزارش البرادعی را به نفع ایران پیش بینی نمی کند اما بر تضادهای روسیه و چین با غرب تاکید کرده و می گوید: « زمانی که نظر دو کشور مهم و تاثیر گذار چین و روسیه هماهنگ با اتحادیه اروپا و آمریکا نیست؛ دیپلماسی حکم می کند که از این تضادها نهایت بهره برداری به سود منافع ملی صورت بگیرد.»

او با قیاس نهضت ملی نفت و مسئله هسته ای می گوید: « اگر آن اجماع بی نظیر در نهضت نفت پدید آمد نتیجه شفافیت موضوع برای مردم بود. توده مردم توجیه ملی و تاریخی نفت را درک کرده بودند و با آن همراه شدند و این اتفاق در صورت شفافیت مسئولین در پرونده هسته ای نیز محتمل است.»

غریزه اجتماعی بشر در مقابل هر تهدید خارجی حکم " وحدت " را صادر می کند و این وحدت در شرایط امروز نقش بی نظیری را می تواند عهده دار باشد. آیا این انسجام یا به قول محبببان درک دیگری به زودی شکل می گیرد؟ .